

Efter forslaget til ny formulering af § 1, stk. 1, erhverves dansk indfødsret ved fødslen af

1. ægtebarn, hvis fader *eller* moder er dansk, og
2. barn uden for ægteskab, hvis moder er dansk.

Til nr. 2.

Forslagsstillerne finder, at ulemperne ved dobbelt statsborgerskab, som bliver en følge af ændringsforslag nr. 1, kan formindskes, såfremt det dobbelte statsborgerskab i princippet tidsbegrænses til det fyldte 22. år.

Ved nærværende ændringsforslag foreslås, at der i § 3 indføjes en bestemmelse, hvorefter en person, der ved fødslen har erhvervet både dansk og fremmed statsborgerret, og som har boet her i riget sammenlagt mindst 5 år, får *stadfæstet* sin danske indfødsret ved efter det fyldte 21. år, men inden det fyldte 22. år, over for overøvrigheden (i København magistraten) at afgive *skriftlig erklæring* herom, forudsat at han ved erklæringens afgivelse har fast bopæl her i riget.

Til nr. 3.

Erhverver en *mand* indfødsret i medfør af indfødsretslovens §§ 3 eller 4 (ved afgivelse af skriftlig erklæring), tilkommer indfødsretten ifølge § 5 også hans her i riget bosatte ugifte ægtebarn under 18 år.

Ved den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, erstattes „mand“ med ordet: „person“.

§ 5, stk. 2, foreslås ændret som en konsekvens af den foreslåede ændring af § 5, stk. 1.

Til nr. 4.

Ved ændringsforslaget ophæves den i indfødsretslovens § 7, nr. 4, indeholdte regel, hvorefter dansk indfødsret fortabes af ugift barn under 18 år, som bliver fremmed statsborger derved, at dets forældre indgår ægteskab med hinanden, idet tabet for barn, der bor her i riget, efter regelen dog kun indtræder, når det inden det fyldte 18. år flytter ud af riget og da har statsborgerret i et andet land.